

Per gav sig tilsidst til at tale om ham, og Jakobe fortalte da, at hun for nogle Dage siden havde set ham paa Østergade.

„Saa han er her i Byen!“ sagde Per paa een-gang livlig interesseret. „Men han sagde i Efter-aaret, at han vilde til Spanien og bosætte sig der. Han hadede Danmark, — „det nye Jødeland“, som han kaldte det.“

„Han har sikkert i Mellemtiden villet rejse til Alverdens Lande og villet bosætte sig i Alverdens Byer, — han kommer dog sjelden længere end en Dagsrejse fra København. Du veed maaske ikke engang, at han for Øjeblikket igen er begejstret Fremskridtsmand, ja revolutionær Brand-taler.“

„Hvad siger du!“

„Siden Tyskerne har gjort Stads af ham, er han jo igen kommen paa Mode herhjemme. Med hans Antisemitisme er det nok ogsaa helt forbi. Markus Levi købte nemlig fornylig en hel Række af hans Billeder til sin Samling — jeg tror for tyve Tusinde Kroner — og han skal nu være lutter Lovprisning af jødisk Foretagsomhed og den moderne Storindustri's Velsignelser.“

Per lo højt.

„Ja, det ligner ham! — Jeg traf ham jo i Efter-aaret i Berlin, og jeg maa sige, at jeg til Trods for alle hans Bravader kom til at holde af ham. Men det er unægtelig lidt vanskeligt at udrede, hvor det egenlige Menneske i ham begynder og Komedianten og Vrølehedet og Spekulanten og Posøren holder op.“

„Hans „egenlige“ Menneske begynder vistnok ingen Steder, — han er Kunstner over det hele.“

„Ja, maaske er det Forklaringen. Et mærkeligt